

Ehdotus neuvoston asetukseksi annettu Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta

(2002/C 331 E/51)

KOM(2002) 514 lopull. — 2002/0228(CNS)

(Komission esittämä 18 päivänä syyskuuta 2002)

PERUSTELUT**Tarvitaan uusi väline hätätilanteita varten**

Keski-Euroopan äskettäinen tulva-aalto oli mittasuhteiltaan lähes ennennäkemätön lähihistoriassa. Vahinkojen laajuus ja niiden aiheuttamat kustannukset olivat todella huomattavat; tulvat vaativat useita kymmeniä kuolonuhreja, vaurioittivat pahasti kokonaisten alueiden yhteiskunta- ja talouselämän infrastruktuureita ja aiheuttivat suuria vahinkoja luonnon- ja kulttuuriperinnölle.

Menneisyydessä on tapahtunut monenlaisia muita vaikutuksiltaan dramaattisia katastrofeja, eikä niiden mahdollisuutta valitettavasti voida sulkea pois vastaisuudessaakaan. Vaikka yhteisöllä onkin käytössään välineitä avun tarjoamiseksi katastrofitilanteissa eri puolilla maailmaa, sillä ei ole vastaavanlaista välinettä omien jäsenvaltioidensa avustamiseksi.

Eurooppa on eri kansojen muodostama yhteisö, joka on matkalla kohti tiiviimpää yhteenkuuluvuutta. Samaan aikaan unioni valmistautuu lähitulevaisuudessa tapahtuvaan laajentumiseen. Siksi on täysin luonnollista ja hyväksyttävää, että suurkanastrofien sattuessa unionin kansalaiset, jäsenvaltiot ja jäsenyysneuvotteluita parhaillaan käyvät maat sekä yhteisön toimielimet osoittavat spontaanisti myötätuntoa onnettomuuksien uhreille erityisesti taloudellisen solidaarisuuden muodossa.

Tällä ehdotuksella neuvoston asetukseksi komissio ehdottaakin uuden Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamista sellaisten jäsenvaltioiden ja jäsenyysneuvotteluita käyvien maiden alueiden avustamiseksi, jotka ovat kärsineet huomattavien luonnonmullistusten, teknologian aiheuttamien suuronnettomuuksien tai ympäristökatastrofien aiheuttamia vahinkoja.

Ajatuksella on laaja kannatus

Myös Euroopan parlamentti on ilmaissut huolestuneisuutensa ja luvannut käsitellä mahdollisimman pikaisesti budjettivallan käyttäjän hyväksymistä edellyttävät ehdotukset. Se antoi Strasburgissa 3. syyskuuta 2002 pidetyssä täysistunnossaan täyden tukensa erityisen yhteisön välineen perustamiselle jäsenvaltioissa tai ehdokasmaissa tapahtuvien katastrofien varalta.

Ministerineuvostossakin tunnustetaan tulvien uhreja kohtaan tunnettavan solidaarisuuden ja yhteisön toiminnan kiireellisyyden merkitys. Puheenjohtajamaa Tanska kutsui jäsenvaltioiden edustajat 29. elokuuta 2002 järjestettyyn erityiskokoukseen keskustelemaan toimenpiteistä, joita unioni voisi toteuttaa. Edustajat kannattivat yksimielisesti ajatusta erityisen yhteisön välineen perustamisesta suuronnettomuuksien aiheuttamien menetysten korvaamiseksi nopeasti käyttöön saatavien voimavarojen avulla.

Euroopan unionin solidaarisuusrahasto

Solidaarisuusrahasto poikkeaisi olennaisesti rakennerahastoista ja muista olemassa olevista yhteisön välineistä. Se on tarkoitettu suunnata välittömän taloudellisen tuen antamiseen katastrofista kärsineiden väestönsien, alueiden ja maiden elinolosuhteiden palauttamiseksi mahdollisimman normaaleiksi. Siksi rahaston toiminta-ala olisi rajattava ainoastaan kiireellisimpiin tapauksiin. Infrastruktuurien ja talouselämän rakenteiden pitkän aikavälin jälleenrakennushankkeet olisi jätettävä muiden välineiden asiaksi.

EU:n tuen on oltava kyseisten maiden omia toimenpiteitä täydentävää, ja se olisi käytettävä kattamaan osa katastrofin aiheuttamista julkisista menoista. Rahastosta olisi toteutettava hätäapua kaikilla suuronnettomuuksien koettelemilla alueilla riippumatta niiden asemasta rakennerahastojärjestelmässä. Tuen määrä olisi vahvistettava suhteessa katastrofin laajuuteen, mutta siinä voitaisiin ottaa huomioon myös muut mahdolliset rahoituslähteet.

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan myös katastrofitilanteissa, minkä vuoksi Euroopan unionin toiminta on välttämätöntä ja perusteltua ainoastaan mittasuhteiltaan erittäin suurten onnettomuuksien yhteydessä. Tätä näkemystä puoltaa myös käytettävissä olevien ylimääräisten talousarviomäärärahojen rajallisuus.

Tuki myönnettäisiin rahastosta asianomaisen maan pyynnöstä kertasuorituksena Euroopan komission, kyseisen maan ja tarvittaessa kyseisen alueen tai kyseisten alueiden taikka kyseisten paikallisviranomaisten välisen sopimuksen perusteella.

Yhteisön toimintaa edellyttävän katastrofin tapahtuessa komissio tekisi budjettivallan käyttäjälle ehdotuksen, jossa todetaan kyseinen tapahtuma ja täsmennetään tuen määrä (menettely ei vie paljon aikaa). Tuen toteutuksesta ja erityisesti yksittäisten tuettavien hankkeiden valinnasta vastaisi asianomainen maa tai alue. Tukeen sovellettaisiin yhteisön rahoitustukea koskevia tavanomaisia sääntöjä, mukaan lukien valvontaan liittyvät näkökohdat.

Varojen käyttövalmius

Uuden rahaston sisällyttäminen EY:n talousarvioon on kaksivaiheinen prosessi. Ensin on perustettava väline, jonka kautta varat voidaan saada käyttöön, ja sen jälkeen on määriteltävä uudet toiminnalliset budjettikohdat, joihin tuen maksamiseen tarkoitetut varat siirretään. Viimeksi mainittu edellyttää oikeusperustan hyväksymistä.

— Uusi joustava väline

Komissio hyväksyi 11. syyskuuta 2002 ehdotuksen uudeksi joustavaksi välineeksi, jonka avulla voidaan varautua katastrofien aiheuttamiin odottamattomiin ja poikkeuksellisiin olosuhteisiin. Ehdotuksessa vahvistetaan välineen käyttöön liittyvät säännöt. Vastaavat menot sisällytetään asianomaisiin budjettikohtiin. Ne lisätään rahoitusnäkymissä vahvistettuun määrään.

— Oikeusperustan vahvistaminen

Neuvoston ja parlamentin on hyväksyttävä komission ehdotuksen perusteella säännökset, joissa vahvistetaan välineen toimintaa ja käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja perusteet. Tämä ehdotus neuvoston asetukseksi on laadittu edellä mainittua tarkoitusta varten.

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 159 artiklan kolmannen alakohdan ja 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vakavien luonnonmullistusten, teknologian aiheuttamien suuronnettomuuksien ja ympäristökatastrofien yhteydessä yhteisön on osoitettava solidaarisuutta asianomaisten alueiden väestöä kohtaan myöntämällä taloudellista tukea kaikkien kärsineiden alueiden normaalien elinolosuhteiden palauttamiseksi mahdollisimman nopeasti.

- (2) Olemassa olevien taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta edistävien välineiden avulla voidaan rahoittaa toimia riskien ehkäisemiseksi ja tuhoutuneiden infrastruktuurien korjaamiseksi. Olisi kuitenkin otettava käyttöön väline, jonka avulla yhteisö voi toteuttaa kiireellisiä ja tehokkaita toimia, joilla myötävaikutetaan siihen, että väestön välittömiin tarpeisiin vastaavat pelastuspalvelut saadaan toimimaan mahdollisimman nopeasti, ja edistetään tärkeimpien tuhoutuneiden infrastruktuurien lyhyen aikavälin jälleenrakentamista. Näin voidaan helpottaa suuronnettomuuksista kärsineiden alueiden taloudellisen toiminnan elpymistä.

- (3) Yhteisön solidaarisuuden on ulotuttava myös maihin, jotka parhaillaan neuvottelevat liittymisestään Euroopan unioniin. Jotta tätä asetusta voitaisiin soveltaa myös kyseisiin maihin, on viitattava perustamissopimuksen 308 artiklaan.

- (4) Yhteisön tuen on täydennettävä kyseisten maiden omia toimenpiteitä, ja sen on katettava osa suuronnettomuuden aiheuttamien vahinkojen korjaamisesta aiheutuneista julkisista menoista.

- (5) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tästä välineestä toteutettavat toimenpiteet on rajattava koskemaan sellaisia luonnonmullistuksia, teknologian aiheuttamia suuronnettomuuksia ja ympäristökatastrofeja, joilla on vakavia vaikutuksia kansalaisten elinolosuhteisiin, luonnonympäristöön tai talouselämään.
- (6) Suuronnettomuuksina on pidettävä kaikkia sellaisia katastrofeja, jotka aiheuttavat vähintään yhdessä asianomaisessa valtiossa huomattavia vahinkoja joko rahallisesti arvioituna tai prosentuaalisesti bruttokansantuotteesta mitattuna. Jotta voitaisiin reagoida myös sellaisiin katastrofeihin, jotka tosin ovat vakavia määrällisesti arvioituna mutta joiden aiheuttamat vahingot eivät ylitä vaadittuja vähimmäisrajoja, välineen käyttö sallitaan erittäin poikkeuksellisissa olosuhteissa myös silloin, kun katastrofi koettelee huomattavaa osaa asianomaisen alueen tai valtion väestöstä.
- (7) Yhteisön toiminta ei saa korvata kolmansien osapuolten vastuuta tai johtaa ennalta ehkäisevien toimien laiminlyömiseen.
- (8) Välineellä on erityisesti varmistettava, että voidaan nopeasti päättää sille varattujen erityismäärärahojen sitomisesta ja maksamisesta viipymättä.
- (9) Edunsaajavaltion ja yhteisön perustuslaillisten, institutionaalisten, oikeudellisten ja varainhoitoa koskevien säännösten mukaisesti voi olla suotavaa, että alue- tai paikallisviranomaiset saavat osallistua täytäntöönpanosopimuksen tekemiseen, vaikka vastuu tuen täytäntöönpanosta ja yhteisön rahoitustukea saavien toimien hallinnosta ja valvonnasta kuuluukin aina edunsaajavaltiolle.
- (10) Tämän välineen käyttöön liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä on voitava mukauttaa tilanteen kiireellisyyden mukaan.
- (11) Tästä välineestä rahoitettavat toimet eivät voi saada samanaikaisesti muuta seuraavien asetusten nojalla myönnettävää tukea: koheesiorahastosta 16 päivänä toukokuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1164/94 ⁽¹⁾, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999 ⁽²⁾, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999 ⁽³⁾, taloudellisen tuen myöntämisestä Unkarin tasavallalle ja Puolan tasavallalle 18 päivänä joulukuuta 1989 annettu asetus (ETY) N:o 3906/89 ⁽⁴⁾, liittymistä edeltävästä rakennepolitiikan välineestä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1267/1999 ⁽⁵⁾, yhteisön tuesta maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskeville liittymistä valmisteleville toimenpiteille jäsenyyttä hakeneissa Keski- ja Itä-Euroopan maissa liittymistä edeltävänä aikana 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1268/1999 ⁽⁶⁾, Phare-ohjelman yhteydessä täytäntöönpantavasta rajatylittävän yhteistyön ohjelmasta 18 päivänä joulukuuta 1998 annettu komission asetus (EY) N:o 2760/98 ⁽⁷⁾ tai Euroopan unionin jäsenyyttä hakeneille valtioille osana liittymistä edeltävää strategiaa annettavan tuen yhteensovittamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 3906/89 muuttamisesta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1266/1999 ⁽⁸⁾.
- (12) On tarpeen varmistaa mahdollisimman suuri avoimuus yhteisön taloudellisen tuen täytäntöönpanossa sekä määrärahojen käytön asianmukainen valvonta.
- (13) On tarpeen varmistaa huolellinen varainhoito, jotta yhteisö pystyy osallistumaan toimintaan myös siinä tapauksessa, että saman vuoden aikana tapahtuu useampia suuronnettomuuksia.
- (14) Käytettävissä olevien rahoitusvarojen mukaan on tarpeen säätää mahdollisesta lisätuesta, jotta suuronnettomuuden koettelemalle väestölle voidaan taata tämän välineen mukainen taloudellinen tuki.
- (15) On vahvistettava myönnetyn tuen viimeinen käyttöpäivä ja velvoitettava tukea saavat valtiot perustelevaan saamansa tuen käyttö.
- (16) Poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi on tarpeen säätää, että kesästä 2002 alkaen katastrofien koettelemat valtiot voivat päästä osallisiksi tästä välineestä rahoitettavista toimista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Perustetaan Euroopan unionin solidaarisuusrahasto, jäljempänä "rahasto". Sen tarkoituksena on mahdollistaa yhteisön nopea, tehokas ja joustava reagointi hätätilanteissa tässä asetuksessa määriteltyjen edellytysten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 130, 25.5.1994, s. 1. Asetus sellaisena, kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1265/1999 (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 62).

⁽²⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 80. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1447/2001 (EYVL L 198, 21.7.2001, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999 s. 80.

⁽⁴⁾ EYVL L 375, 23.12.1989 s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2500/2001 (EYVL L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 68.

⁽⁶⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 8. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2500/2001 (EYVL L 342, 27.12.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ EYVL L 345, 19.12.1998, s. 49.

⁽⁸⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 68.

2 artikla

1. Rahaston toimenpiteet voidaan käynnistää jäsenvaltion tai Euroopan unionin jäsenyydestä parhaillaan neuvottelevan valtion, jäljempänä "edunsaajavaltio", pyynnöstä silloin, kun kyseisen valtion alueella tapahtuu sellainen luonnonmullistus, ympäristökatastrofi tai teknologian aiheuttama suuronnettomuus, jolla on vakavia vaikutuksia yhden tai useamman alueen taikka yhden tai useamman valtion kansalaisten elinolosuhteisiin, luonnonympäristöön tai talouselämään.

2. Tässä asetuksessa suuronnettomuudella tarkoitetaan kaikkia sellaisia katastrofeja, jotka aiheuttavat tuhoja, joiden arvioitu laajuus on yli miljardi euroa vuoden 2002 hintatason mukaan tai yli 0,5 prosenttia vähintään yhden kyseisen valtion bruttokansantuotteesta.

Erittäin poikkeuksellisissa olosuhteissa tukikelpoiseksi voidaan hyväksyä myös katastrofi, joka vaikuttaa haitallisesti huomattavan suureen väestönosaan kyseisellä alueella tai kyseisessä valtiossa.

3 artikla

1. Rahaston toimet toteutetaan tukena. Tietyn katastrofin osalta tuki myönnetään edunsaajavaltiolle kertaluonteisena.

2. Toimet kattavat myös katastrofista kärsineet naapurivaltiot. Tästä syystä rahastotukea voidaan myöntää usealle valtiolle.

3. Rahaston tavoitteena on auttaa edunsaajavaltiota toteuttamaan katastrofin luonteesta riippuen seuraavia ensisijaisia toimia:

- infrastruktuureiden ja palvelujen toiminnan välitön uudelleenkäynnistäminen energia-, vesi- ja jätevesihuollon, televiestinnän, liikenteen, terveydenhuollon ja opetuksen alalla,
- väestön välittömästi tarvitsemista tilapäisistä majoitusjärjestelyistä ja pelastuspalveluiden rahoituksesta huolehtiminen,
- varojärjestelmän infrastruktuureiden turvallisuuden välitön varmistaminen ja kulttuuriperinnön välittömät suojelutoimenpiteet,
- tuhoja kärsineiden luontoalueiden puhdistaminen.

4 artikla

1. Valtio voi toimittaa komissiolle mahdollisimman pikaisesti ja viimeistään kahden kuukauden kuluessa katastrofiin liittyneen ensimmäisen vahingon aiheutumispäivästä rahaston tukea koskevan hakemuksen, jossa on otettava huomioon muun muassa seuraavat seikat:

- a) katastrofin laajuus;

- b) arvio edellä 3 artiklassa tarkoitettujen toimien kustannuksista;

- c) muut yhteisön tai kansalliset rahoituslähteet, mukaan lukien yksityinen sektori, jotka voivat osallistua vahinkojen korjauksesta aiheutuvien menojen korvaamiseen.

2. Näiden tietojen sekä kyseiseltä valtiolta tarvittaessa pyydettyjen tarkennusten perusteella komissio määrittää käytettävissä olevien rahoitusvarojen puitteissa mahdollisimman nopeasti tuen määrän. Tuki on kuitenkin vahvistettava sellaiseksi, että yksi neljäsosa rahaston vuosittaisista määrärahoista on edelleen käytettävissä kunkin vuoden lokakuun 1 päivään asti.

Komissio varmistaa eri valtioiden esittämien hakemusten tasapuolisen käsittelemisen.

3. Komissio antaa budjettivallan käyttäjälle tarvittavat ehdotukset toimia vastaavien määrärahojen käyttöönottamiseksi. Kun määrärahat ovat käytettävissä, komissio tekee päätöksen tuen myöntämisestä ja maksaa tuen välittömästi kertasuorituksena edunsaajavaltiolle heti kun 5 artiklassa tarkoitettu sopimus on allekirjoitettu.

4. Menojen tukikelpoisuus alkaa 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä.

5 artikla

Edunsaajavaltion ja yhteisön perustuslaillisia, institutionaalisia, oikeudellisia ja varainhoitoa koskevia säännöksiä noudattaen komissio ja edunsaajavaltio sekä tarvittaessa alue- tai paikallisviranomaiset tekevät sopimuksen tuen myöntämis päätöksen täytäntöönpanosta. Sopimuksessa määritellään erityisesti rahastosta rahoitettavien toimien luonne ja sijainti.

Komissio valvoo, että myös Euroopan unionin jäsenyydestä sopimusten tai muiden asianmukaisten välineiden mukaisesti parhaillaan neuvottelevat valtiot sitoutuvat täyttämään samat velvollisuudet kuin jäsenvaltioille tämän asetuksen nojalla kuuluvat velvollisuudet.

Vastuu yksittäisten toimien valinnasta ja sopimuksen kohteena olevan tuen täytäntöönpanosta kuuluu edunsaajavaltiolle tässä asetuksessa, tuen myöntämis päätöksessä ja tukisopimuksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Edunsaajavaltio kantaa tämän vastuun, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta komissiolle kuuluvaa vastuuta Euroopan unionin yleisen talousarvion täytäntöönpanosta, ja yhteiseen tai hajautettuun hallintointiin sovellettavien varainhoitoasetuksen säännösten mukaisesti.

6 artikla

1. Edunsaajavaltion on huolehdittava toisaalta 3 artiklassa mainittuihin toimiin tarkoitettun rahaston rahoitusosuuksien ja toisaalta EIP:n sekä muiden yhteisön rahoitusvälineiden tukitoimien välisestä yhteensovittamisesta.

2. Asetuksen (EY) N:o 1266/1999 mukaisesti tämän asetuksen nojalla tuettavat toimet eivät voi saada samanaikaisesti tukea asetuksissa (EY) N:o 1164/1994, (EY) N:o 1260/1999, (EY) N:o 1257/1999, (EY) N:o 1267/1999, (EY) N:o 1268/1999, (ETY) N:o 3906/1989 ja (EY) N:o 2760/1998 säädetyistä rahastoista tai välineistä. Edunsaajavaltion on varmistettava tämän säännöksen soveltaminen.

7 artikla

Rahaston rahoitusta saavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja sen nojalla annettujen säädösten, yhteisön politiikkojen ja toimien sekä liittymistä edeltävien tukivälineiden mukaisia.

8 artikla

Tuki on käytettävä kahden vuoden kuluessa tuen myöntämispäätöksen ilmoittamispäivästä. Komissio perii tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisesti edunsaajavaltiolta takaisin sen mahdollisen osan tuesta, jota ei ole käytetty kyseisen kahden vuoden määräajan kuluessa.

Edunsaajavaltion on toimitettava viimeistään kuusi kuukautta tuen myöntämispäätöksen ilmoittamista seuraavan kahden vuoden määräajan päättymisestä täytäntöönpanokertomus, jonka mukana on selvitys tuen käyttöön liittyvistä menoista sekä kaikista muista kyseisten toimien rahoituslähteistä, mukaan lukien vakuutuskorvaukset ja kolmansilta osapuolilta saadut vahingonkorvaukset. Kertomuksessa on mainittava edunsaajavaltion päättämät ja suunnittelemat ennalta ehkäisevät toimenpiteet vahinkojen laajuuden rajoittamiseksi ja vastaavanlaisten katastrofien toistumisen välttämiseksi mahdollisuuksien mukaan.

Tämän menettelyn jälkeen komissio päättää rahaston tukitoimenpiteen.

Siinä tapauksessa, että kolmas osapuoli korvaa myöhemmin vahingon korjaamisesta aiheutuneet kustannukset, komissio päättää vastaavasta määrästä, joka edunsaajavaltion on maksettava takaisin sille myönnetystä tuesta.

9 artikla

Tukihakemuksessa ja rahastotuen myöntämispäätöksessä sekä rahoitussopimuksessa, kertomuksissa ja kaikissa muissa tukeen liittyvissä asiakirjoissa määrät ilmaistaan euroina.

10 artikla

Poikkeuksellisissa tapauksissa komissio voi 3 artiklan 1 kohdan säännöksistä poiketen ehdottaa yhden vuoden kuluessa tuen

myöntämispäätöksestä katastrofin erityisluonteen tai laajuuden perusteella ja käytettävissä olevien rahoitusvarojen rajoissa lisätuen myöntämistä edunsaajavaltion pyynnöstä. Pyyntöön tueksi on esitettävä uudet asiakirjat ja erityisesti aiempaa huomattavasti korkeampi arvio aiheutuneista vahingoista. Lisätuki myönnetään samojen edellytysten mukaisesti kuin alkuperäinen tuki.

11 artikla

Rahoituspäätöksissä ja kaikissa niiden perusteella tehdyissä sopimuksissa määrätään komission valvonnasta, johon osallistuu muun muassa petostentorjuntavirasto (OLAF), sekä komission ja tilintarkastustuomioistuimen voimassa olevien menettelyjen mukaisesti paikalla tekemistä tarkastuksista.

12 artikla

Komissio esittää vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle rahastosta myönnettyjä tukia koskevan kertomuksen. Siinä annetaan tietoja päättyneen vuoden aikana myönnettyistä tuista sekä edellisten varainhoitovuosien aikana myönnettyistä tuista, joihin liittyvät yksittäiset toimet on päätetty.

13 artikla

Tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetyistä määräajasta poiketen 1 päivän elokuuta 2002 jälkeen sattuneiden katastrofien koettelemat jäsenvaltiot ja Euroopan unionin jäsenyydestä parhaillaan neuvottelevat valtiot voivat hakea rahaston tukea kahden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

14 artikla

Tämä asetus ei vaikuta erityisvahinkojen korvaamiseen liittyvien yhteisön tai kansainvälisten välineiden soveltamiseen.

15 artikla

Neuvosto tarkastelee uudelleen komission ehdotuksesta tätä asetusta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006.

16 artikla

Tämä asetus tulee voimaan [...] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.